Den Heliga Qur'anen översatt till svenska

I slutet av 1960-talet, medan jag bodde i Danmark, fick jag ett brev från Hadhrat Mirza Nasir Ahmad, Khalifatul-Masih III, där han föreslog att jag skulle översätta den Heliga Qur'anen till svenska. Det var ett så stort uppdrag att jag hissnade inför tanken och svarade att jag inte är duktig nog och bad Hadhur hitta en annan översättare, bättre lämpad för detta viktiga arbete.

Men Hadhur skrev en andra gång och bad samma sak, och jag svarade likadant. Men Hadhur gav inte upp, han skrev igen och bad mig om samma sak – och den här gången tänkte jag att det är omöjligt att säga nej tre gånger när en khalifa ber om något, så då svarade jag ja, men bad Hadhur om böner för att jag skulle klara av mitt uppdrag. Jag var förbluffad och kunde knappt fatta att Hadhur trodde att jag skulle kunna göra detta – det var så stort för mig. Hadhur svarade att han var nöjd och att han skulle be för mig.

Jag flyttade till Frankfurt am Main, Tyskland och bodde där några år. Under tiden jag bodde där arbetade jag med att översätta den Heliga Qur'anen till svenska. Eftersom min kunskap i arabiska inte alls räckte till fick också veta att jag skulle följa den engelska översättningen gjord av Malik Ghulám Faríd publicerad 1969 och mitt översättningsarbete började, och Fazl Ilahi Anweri var missionär i Frankfurt vid den tiden.

Jag var fast besluten att göra mitt bästa samtidigt som jag var helt livrädd att göra fel. Vid det tillfället hade jag inget arbete utan hade avsatt tid för studier hemma, så jag var fri att använda min dag dom jag ville. Jag bestämde mig för att följa ordinarie kontorstider och utföra översättningsarbetet enligt samma fasta rutin som om jag hade haft ett arbete. För mig innebar det att jag gick upp i tid på morgonen, klädde på mig och åt frukost så att jag kunde börja exakt klockan åtta varje morgon. Jag började med att utföra en tvagning (Wuzu) och därefter en bön (Du'a) innan jag började arbetet. Jag delade in min arbetsdag med kafferast 15 minuter klockan tio, lunch klockan 12-13, eftermiddagspaus 15 minuter klockan 15 och sedan arbete fram till klockan 17 när jag avslutade med en ny bön Du'a). På det sättet arbetade jag varje dag, även lördag-söndag, utom fredagar när jag gick till moskén (Nur Mosche) eller de dagar det var Lajnah-möten eller liknande.

Jag utförde översättningen ensam och utan hjälp av någon. Det tog flera år att slutföra arbetet som utfördes under min tid i Frankfurt am Main. När jag var klar skrev jag till Hadhur och meddelade honom detta samt sände mitt manuskript till den svenska missionen i Göteborg. Senare flyttade jag tillbaka till Sverige, mitt hemland.

Några år senare, under en audience (Mulakat) med hadhrat Mirza Tahir Ahmad, Khalifatul-Masih IV, frågade han mig om jag inte kunde tänka mig att översätta den Heliga Qur'anen till svenska. När jag berättade att det redan var gjort och att manuskriptet var klart sedan många år, bestämde han genast att den skulle tryckas. Vi kom överens om att Kamal Yousuf som då var missionär i Sverige, skulle gå igenom manuskriptet en gång tillsammans med mig, för att se så att det inte fanns några fel som behövde rättas till. Det arbetet genomfördes under några veckor i Juni 1987

Sverige, och då satt vi tillsammans vid samma bord med manuskriptet framför oss och gick igenom ord för ord, rad för rad. Denna svenska översättning var helt klar för tryck den 29 April 1988, vilket meddelades Hazur i ett brev och han svarade i ett brev daterat den 16 juni 1988.

När arbetet var klart tycktes den år 1988 på Islam Intrernational Publications Ltd., och först när allt var klart och boken var tryckt insåg jag att det hade tagit flera år efter att jag hade avslutat översättningen tills den gick i tryck.

Innan den blev färdigtryckt skrev jag till hadhrat Mirza Tahir Ahmad, Khalifatul-Masih IV, och bad att jag skulle få komma till London för att överräcka det första exemplaret till honom. Han sa ja, och skämtade med mig om att han skulle se till att ingen annan kunde komma i närheten av honom innan jag hann fram. När den svenska översättningen var färdigtryckt flög jag till London och fick träffa hadhrat Mirza Tahir Ahmad, Khalifatul-Masih IV. Jag räckte över det första exemplaret av min översättning till honom och han var väldigt glad, gav mig en gåva och bjöd mig på pakikstanska sötsaker (Mithai).

Jag hade tagit med ett extra exemplar av översättningen och bad Hadhur att skriva i den. Det gjorde han och han skrev: ”*For Qanita, the Translator With deep appreciation and heartful of prayers. May Allah shower His choisest blessings upon you in this life and in the life to come. Ameen. M.T. Ahmad, London 9.7.88*.” Men sedan räckte han fram exemplaret jag hade tagit med till honom och som han behöll och bad mig skriva en dedikation till honom i den. Jag finner inte ord att beskriva hur lycklig jag var i det ögonblicket.

Efteråt skämtade Hadhur med mig och sa en lång rad meningar om att jag var den första ... dvs. den första kvinnliga Ahmadin i Sverige, den första kvinnliga konvertiten i Sverige, den första kvinnan i hela världen som hade översatt den Heliga Qur’anen, osv. Han lyckades hitta en lång rad sådana meningar, långt fler än jag minns i dag.

Fazl Ilahi Anweri, som vid den tiden var ansvarig missionär i Frankfurt, har nämnt en del av detta i sina memoarer, och jag lägger till några länkar nedan.

Dr. Qanita